

Богъ е изволилъ да ни опрѣдѣли особы срѣдства за да ни помага да уягчявамы тѣж любовь. Тыя срѣдства сѫ молитва и варденіе на Св. Недѣлѣ. Въ настояще-тѣ главѣ ще говоримъ за молитвѣ. Ще разсѫдимъ: 1-во, за свойство-то; 2-ро, за дѣлность-тѣ и 3-те, за ползж-тѣ отъ молитвѣ-тѣ.

Молитва е право-то сношениe на наши-ты духове съ духовный-ть и невидимый-ть Създатель. „Богъ е духъ, и конто му ся кланять, съ духъ и истинѣ трѣбва да му ся кланять“.

Сѫщо, както едно покорно и любезно чадо открива всичкы-ты си грыжи, скърби и нужды, и исповѣда всичкы-ты си потрѣшки при присѫствiе-то на мѣдри, благодѣтелни и любезни родители, така всякой единъ отъ нась е поканенъ да ся приближи и да има сношениe съ небесный-ть ни Отецъ чрѣзъ молитвѣ и прошеніе.

Тыя чувства, които ся изискватъ въ молитвѣ трѣбва да сѫ съединены съ едно важно убѣждениe за характеръ-ть и за свойства-та Божіи; — едно усѣщенiе за дѣлности-ты си къмъ него; — чувствително познанiе за грѣха ни и за слабость-тѣ ни: — искренiй благодарность за всичкы-ты милости, кои-то смы прiели отъ него; — едно силено рѣшенiе да вардимъ всичкы-ты му заповѣди; — покорность на него-вѣ-тѣ волї; — увѣренiе въ неговы-ты думы; — усьрдны желанiя за духовни благословенiя; — и една душа, коя-то е въ мирѣ съ всичкы-ты человѣцы. Тука не ся казва, че всичкы-ты тыя чувства трѣбва да ся усѣщатъ всякога въ сѫщe-то врѣмя, въ само такъва отъ тѣхъ, какви-то прѣдмѣти-ти, за кои-то ся молимъ, изисквать, и че пакъ никога не щехмы да чувствуемы за нищо противно на тѣхъ. Молитва-та, принесена съ такъвъ духъ, е молитва на коij-то Богъ е обѣщаъ да отговори. Молитва, може да бѣде или тайна или домашня или обща.

1. *Тайна молитва.* Понеже въ тайнѣ молитвѣ нашата цѣль е да имамы лично и право съобщенiе съ Бога, намъ е заповѣдано въ такъвъ случай да влѣземъ въ стаj-тѣ си, и да затворимъ врата-та и да ся помолимъ на Отца си въ скрышно. Изговарянiе-то на нужды-ты ни трѣбва да е искренно, отворено и всестранно. Още, понеже Богъ иска то-